

придружена от кира Агатия ^{Торник} Таронит. Веднага Слав пусна кучето и се отправи към нея.

- Излязох да поразходя императора. Боях се, че ще се разболе от мъка и самота. Искаш ли да го поканим на вечеря с нас? На Иваница ще му бъде драго.

- Иваница замина преди малко за Крзи.

- Нищо. Ти знаеш, че той почита пленника. Нека го поканим...

- Високият пленник може пак да ни разкаже някой спомен от чудния си живот... - каза съпругата на кир Константин ^{Торник} Таронит, ^{поглед на ерши} виден ромейски архон който бе спечелил доверието на Иваница. Той е научил малко гръцки, а аз знам фрушки оц е от времето когато бях горнична на императрица Агнес, сестрата на френския крал. След смъртта на император Андроник тя се омъжи за войводата Теодор Врана.

Дочул познати имена императорът отправи взор към двете жени. Приближи

Погледът му с тяга се спря върху малката княгиня Мария. Спомни си за своите две момиченца, останали без майка, а сега и без баща. Болка се изписа по лицето му. Всички разбраха мъката му и млъчаха. Царицата не сваляше очи от високата осанка на пленника и тъмна руменина бързо